

Aventer forsiden

Rumaan Alam

Læg verden bag jer

304 sider

Politikens Forlag Hvad sker der lige, er verden ved at gå under, hvem har angrebet os og tænd så lige det lys.

Det er sådan, vi skal være indstillet, når vi går ind i bogen.

Går ind, ja det er det rigtige udtryk. For man her en fornemmelse af, at vi træder direkte ind i trafikken, der er gået i stå, masser af beskæmmende luft fra aircondition og vinduers UV-filter, og så nævner forfatteren for en sikkerheds skyld, at der ikke er grund til at bekymre sig om cancer.

Vel forberedt bliver vi på alle tænkelige katastrofer, der lurder, og her bruger forfatteren det velkendte trick med lige at strejfe det, der har forbindelse til ulykker: Plaster til børnene, stormvarsel, myndighedslistre, mobforbindelsen bliver lidt dårligere, jo længere vi kommer ud.

Forfatteren benytter sig her i undergangs-litteraturen af en slags overspillet humor som *han opsnappede hendes utilfredshed som en sonar*

eller

mangroven var langt mere intelligent, den blottede rødderne som en fornem victoriansk dame trak skørterne op

eller

hans sneakers var uformelige og på størrelse med et franskbrød. Der hang en duft af mælk om ham, som man kender fra spædbørn.

...

Meget sjovt og det er jo en stil, men den er lidt pjattet og fratager bogen et mindre point som direkte thriller og undergangsroman.

Men ligemeget, det er sjovt at læse grundlaget for den enorme succes, Rumaan Alam har fået med at få solgt filmrettighederne til Netflix og ellers er endt oppe i en af de store ligaer som forfatter.

Der er mange utroligt spændende og foruroligende scener i bogen som når f.eks. i begyndelsen af bogen, hvor Amanda og Clay i et temmelig isoleret, lejet hus på Long Island med deres børn pludselig bliver overrasket af et par, der påstår, de ejer huset, og om ikke nok de må bo i huset sammen med dem, ider strømmen er gået rundt omkring, og der hersker kaos overalt.

Denne kaos og ikke mindst angsten for kaos er det gennemgående ved bogen, der godt kan få dig til at sætte dig ud på kanten af stolen en time eller to.

I disse pandemi-tider, hvor meget går godt og rigtig meget skidt, er der god basis for katastrofe-film og undergangsbøger. At den her har fået så stor succes skal efter vores vurdering ses med baggrund i et spændende plot, nogle gode karakterer og så igen, at katastrofen og den tryggede stemning er serveret med den humor, som vi alle har brug for, når noget er skidt eller forfærdeligt eller helt uden for, hvad vi kender til i dagligdagen.